

શ્રી

અધોર લાલસા નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરહાર વિજય નાટ્ય કંપની
ખાલાસીનોર.

આવૃત્તિ ૧ લી.

સને ૧૯૪૧.

સંવત ૧૯૮૭.

કીર્મિત રૂ. ૦-૪-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૦૩૫ . . . વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઓ.ઈ.૨. ૯૧૧૫૨૫ ના ૧૨૩ ના
ગાયત્રી .

વિષય ૬ - : ૨ - ૧

શ્રી
અઘોર લાલસા
નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની
ખાલાસીનોર.

પ્રયોજક—પ્રભાશંકર નારણુ દવે.
થાન (ઝડીયાવાડ.)

પ્રકાશક—નૈયર.
ખાલાસીનોર (ગુજરાત)

સને ૧૯૩૧.

: :

સંવત ૧૯૮૭.

કીંમત રૂ. ૦-૪-૦.

આ પુસ્તકના તમામ હક્ક

માલીકને સ્વાધીન છે માટે માલિકની

પરવાનગી સીવાય કોઇએ છાપવું, છપાવવું

કે ભજવવું નહીં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૧૯૦૩૪
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૧૦૦૦.

અમદાવાદ-ધી હાયમેડ બ્યુઝિલી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ હગનલાલે છાપ્યું. અને શ્રી સરદાર
વિજય નાટક કંપની તરફથી એચ. એચ.
ધી નવાબ સાહેબ આર્ટ બાલાસીનોરે
પ્રસિદ્ધ કર્યું. મુ. બાલાસીનોર.

ૐ

તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

અધોર લાલસા નાટક.

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

પુરૂષ પાત્રો.

સુરપાળ ... સત્યપુરીનો સેનાધ્યક્ષ, પોતાનાં રાજાનો ખુતી
અધમતાનો અવતાર.

બુદ્ધમર્સીંહ ...
વીરમર્સીંહ ...
ગંભીરમર્સીંહ ...

{ સુરપાળનાં ખુશામતી ઉધે રસ્તે દોરનાર
સ્વાર્થ સાથીઓ.

દીદલીપમર્સીંહ ... (પ્રતાપમર્સીંહ) અવધપુરીનાં સ્વર્ગસ્થ મહારાજાનો
પાટવી પુત્ર પ્રતાપમર્સીંહના નામે પ્રસીદ્ધ થઈ
સત્યપુરી તથા અવધપુરીનો પુણર્જીવ્ય કરનાર
વીરનર નાટકનો નાયક.

સુરસેન ...
ધીરમર્સીંહ ...

{ વીર પ્રતાપનાં વક્ષાદાર સહાયકારો.

અમર ... સત્યપુરીનો વક્ષાદાર સીપાઈ, માલીક માટે પ્રાણા-
ર્પણ કરનાર ક્ષત્રી પુત્ર.

દેવદત્ત ... સત્યપુરીનો વક્ષાદાર દીવાન.

રમેશ ... વક્ષાદાર દીવાન દેવદત્તનો પુત્ર.

કિર્તીમર્સીંહ ... અવધપુરીનો વક્ષાદાર દીવાન.

લીમો પટેલ ... પ્રજાપત, જ્ઞાતીનો નીરધન પટેલ, થોડા સમય
માટે અવધપુરીનો રાજા.

તે ઉપરાંત સેનાપતી બહીરમર્સીંહ, સરદારો, અમલદારો વીઝેરે વીઝેરે.

સ્રી પાત્રો.

- હંસા ... સ્વર્ગસ્થ મહારાજ રણજીતસિંહની કુવારી કન્યા
વીર પ્રતાપની ભાવી પત્ની નાટકની નાયીકા.
- ઉશા ... સુરપાળની સુશીલ સ્ત્રી રાજ્યભક્ત બાળા.
- નિરમળા ... દાના દીવાન દેવદત્તની સ્ત્રી માલીક માટે પ્રાણુ-
ર્પણ કરનાર સાધવી.
- પ્રમીલા ... અવધપુરીના સ્વર્ગસ્થ સરદાર વિજયસિંહની કુવારી
કન્યા પ્રતાપસિંહની મનમાની બહેન રમેશની
ભાવી પત્ની.
- રંભા ... ભીમા પટેલની કલેશી સ્ત્રી.
તે ઉપરાંત દાસીયો વારાંગનાઓ મદીરાક્ષી વીગેરે.
- સ્થળ ... સત્યપુરી...તથા...અવધપુરી અને હીમગીરીની તળેટી.

ઉપસંહાર.

મુખ મનુષ્ય જ્યારે ઉત્તરિતાં શિખરે ચડે છે. ત્યારે તેને અધોર લાલસાઓ ઉત્પન્ન થાય છે કીડીનું મૃત્યુ સમીપ આવે છે ત્યારે તેને પર ઉત્પન્ન થાય છે, એજ રીતે જ્યારે મુખ મનુષ્યનું મૃત્યુ સમીપ આવે છે ત્યારે તેને અતી નીંદીત કર્મો કરવાની લાવનાઓ પ્રદીપ્ત થાય છે મતી મલીનતામાં બદલાઇ જાય છે એ કુદરતી ક્રમ છે એ દ્રષ્ટાંતોની લાવનાઓએ આ નાટકની રૂપરેખા બંધાઈ છે અને એજ લાવનાઓને પ્રતીકુળ આ નાટકનું નામ અધોર લાલસા રાખવામાં આવ્યું છે.

અરુ.

સત્યપુરીના મહારાજ રણજીતસીંહની અનુપમ કૃપા એક સાધારણ સરદાર સુરપાળ પર થઇ જેથી તેને સાધારણ સરદારમાંથી સત્યપુરીના મહાન સમર્થ સૈન્યના સેનાધ્યક્ષની પદવી પ્રાપ્ત થઇ. મુખ કુપાત્ર સરદાર સુરપાળને સેનાધ્યક્ષની સરદારી મળતાં તેના મલીન હૃદયમાં અધોર લાલસાઓ ઉત્પન્ન થઇ. મહારાજ રણજીતસીંહની કુવારી કન્યા હંસા પર તેની મલીન વાસના ઉત્પન્ન થઈ મદમાં છડેલા માતંગે પોતાની નીચ વાસના મહારાજ રણજીતસીંહને છ એક જણાવી શાણા રાજ રણજીતસીંહે તેને ધીક્કારી તે વાતને હાંસીમાં ઉડાવી એ મદાંધ સુરપાળે પોતાની પ્રેમ પીપાસા તૃપ્ત કરવા સમય સાધી મહારાજ રણજીતસીંહનો શીરચ્છેદ કરી પોતાની મલીન વાસના તૃપ્ત થશે અને મહાન ગાદી પ્રાપ્ત થશે એ ઇચ્છાએ આ ધોર કૃત્ય કરી જગબત્રીશીયે નીંદનીય બની ધોર નર્કની બારી ખુલ્લી કરી પાપી પાપ કર્મ કરી હૃદયમાં ડુલાતા રણજીતસીંહનું મસ્તક હાથમાં લઈ ઉભો છે ત્યાંથી આપણા આ અધોર લાલસા એ નામના નાટકની શરૂઆત થાય છે.

અરુ.

ૐ

તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

અધોર લાલસા

નાટકનો ટુંકસાર.

પ્રારંભ.

બાળાઓનું ઇશ્વર સ્તવન.

અંક ૧ લો.

પ્રવેશ ૧ લો—(સ્થળ) મહારાજ રણજીતસીંહનો મહાલય—સુરપાળ પોતાના રાજ રણજીતસીંહનું મસ્તક કાપી હાથમાં લઈ ઉભો છે પોતાનાં હૃદયની દુષ્ટ ઇચ્છાઓનો પ્રકાશ. મહારાજ રણજીતસીંહની કોમળ કન્યા હંસાનું આવવું, આ ભયાનક દ્રવ્ય જોતાં ગભરાવું, પોતાના મૃત્યુનો કદ્દપાંત, સુરપાળનું પોતાની અધમ ઇચ્છા તૃપ્ત કરવા હંસાને સમજાવવી હંસાનો ધીક્કાર. કોપને વશ થયેલ સુરપાળનો હંસાને કારાગારમાં લઈ જવા હુકમ. પોતાની ઉન્નતીનાં માર્ગમાં આડે આવનારને કેદ કરી લાવવા જુદ્ધસીંહને કરેલ ફરમાન મુજબ જુદ્ધસીંહનું દીવાન દેવદત્ત નીરમળા અને રમેશને લાવવા. પોતાના પક્ષમાં મળવા સુરપાળનું દેવદત્તને સમજા-

વવું. નીમકહલાલીની ખાતર દાના દીવાન દેવદત્તનું પ્રાણુપર્ણ કરવા તત્પર થવું. સત્યની કસોટી. પોતાનાં માલીકને ખાતર પોતાના પ્રાણનું અર્પણ. શયતાન સુરપાળને હાથે દાના દીવાન. “દેવદત્તનું ખુન”

(ટબલો)

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ) સત્યપુરીમાં ભીમા પટેલનું ઘર—સત્યપુરીમાં રહેલા પટેલ ભીમા કુંભારની કક્કેશી સ્ત્રી રંભાનું કંટાળેલ સાસરાનો કકળાટ કરતાં પ્રવેશવું. લક્ષ્મી હીણ ભીમા સાથે પરણી જેથી પસ્તાવું. ભોળા કુંભાર ભીમાનું આવવું. અન્નેના અરસપરસ કંટાળેલાના ઉદ્ધાર. છેવટે ભીમાનો કુંભારજી સ્ત્રી મળી જેથી ઘેરથી નાસી જવાનો નિશ્ચય જેમ તેમ કુંભારજીને રીઝવી પેટનો ખાડો પુરવા ખીજને રીઝમાં ફેરવી કુંભારજી રંભાને રીઝવી અન્નેનું જવું.

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ) સત્યપુરીનું વસંતોદ્યાન—દુષ્ટ સુરપાળની સુશીલ સ્ત્રી રાજ્ય ભક્ત ઉશાનું પોતાની સખીયો સાથે વસંત વાટીકામાં વસંતોત્સવના ગુણગાન ગાતા દેખાવું. સુરપાળનું આવવું. પતીનું મન સુર શાણી સતીયે રીઝવું. અને પતીયે આદરેલ અનાચારથી અટકાવવા પ્રયત્ન. સુરપાળનું ઉશકેરાવું. પોતાના માર્ગમાં કંટક રૂપ જાણી સતી સ્ત્રીનો ત્યાગ કરી કારાગારમાં કેદકરેલ હંસાને પોતાની અનાવવા અને જો હંસા ન માને તો તેનો ધાત કરવા જવું. શાણી સતી ઉશાનો અધમ પતી માટે પશ્ચાતાપ. રાજ્યના નીમકથી પોશાયેલ રથુલ શરીરથી અનતા યત્ને હંસાને અચાવવા ઉશાદેવીનું કારાગારમાં ગુપ્ત પોશાકે પતી પાછળ જવું.

પ્રવેશ ૪ થો—(સ્થળ) સત્યપુરીનું કારાગાર—કારાગારમાં કુમારી હંસાનો વીલાપ. ભયંકર સ્થાનમાંથી નીકળવા યત્ન. અમરે હંસાને અટકાવવી. હંસાએ અમરને ક્ષાત્રધર્મનું તથા માલીકના ખાધેલાં અન્નોદ્ધકનું ભાન કરાવવું. અજ્ઞાન અમરનાં હૃદયમાં જ્ઞાનનો પ્રાદુર્ભાવ. પોતાના માલીકની પુત્રીને મુક્ત કરવા પ્રતીજ્ઞા. શયતાન સુરપાળનું આવવું હંસાને પોતાની બનાવવા સમજાવવું. હંસાનો તીરસ્કાર. સુરપાળનો ક્રોધ. હંસાને મારવા અમરને હુકમ. નીમકહલાલ અમરનું ઉશ્કેરાવું. એવા નીચ કામનો ઇનકાર. સુરપાળની ભયંકર કોપાગ્નીમાં અમરનું બળાદાન. હંસાને અગ્નીમાં તપાવેલ લોહ સ્થંભે બાંધી દેવા ફરમાન કરી સુરપાળનું જવું. હંસાનું ગભરાવું. ગુપ્ત પોશાકે ઉશ્ચાનું આવી હંસાને મુક્ત કરી લઈ જવું. દેવી ઉશાને હાથે હંસાની કારાગારમાંથી મુક્તી. “સત્યની સહાય.”

પ્રવેશ ૫ મો—(સ્થળ) અવધપુરી શહેરની બહારનું ઉદ્યાન—દીવાન કીર્તીસીંહ તથા અમલદારોનું સ્વર્ગસ્થ મહારાજા બળદ્રસીંહનાં વિવ્ર પ્રમાણે શહેરનો દરવાજો ઉધડતાં જ પહેલો આવે તેને રાજા બનાવવા આવવું. દીલ્લીપસીંહ (પ્રતાપસીંહ) વીશે સર્વ સમક્ષ ખુલાસો. કુમારનો પત્તો લાગતાં સુધી મહારાજા બળદ્રસીંહના વીવ્ર પ્રમાણે કરવા સર્વનો નિશ્ચય. પ્રાતઃકાલ થતાં શહેરનો દરવાજો ખુલતાં ઘેરથી કંટાળી ભાગી નીકળેલ ભીમા કુંભારનું પ્રથમ આવવું. સર્વથે તેને રાજા તરીકે માન આપી રાજા બનાવવો. ભીમાનું ગભરાવું. સર્વ વાતનો ખુલાસો. ભીમાનું રાજા થવું, ભીમાની પાછળ તેની શોધ અર્થે રંભાનું આવવું. પોતાના પત્ની વીશે પુછ-પરછ. ભીમાનું ચેતી જવું. રાજમહેલમાં લઈ જવા પટ્ટાવાજાને હુકમ. સર્વનું રાજ્ય મહેલ તરફ પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—(સ્થળ) હીમગીરીમાં પ્રતાપનું ગુપ્ત-સ્થાન—અવધપુરીના સ્વર્ગસ્થ મહારાજ બ્રહ્મદ્રસીંહના પાટવીપુત્ર દીક્ષીપસીંહનું (પ્રતાપસીંહનું) પોતાનાં સાથીયો સાથે હીમગીરી પહાડમાં પોતાના ગુપ્તસ્થાનમાં દેખાવું. બાદ પ્રમીલાનું આવવું, એ કન્યાને યોગ્ય સ્થળે વસાવવાના પ્રતાપના વિચાર, સત્યપુરીમાં સુરપાળે આદરેલા અત્યાચારના સમાચાર, સત્યપુરીના નીરાધારોની સહાય કરવા સમર્થ શુરવીર સરદારોને લઈ વીર પ્રતાપનું પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૭ મો (સ્થળ) સત્યપુરીનો રાજ્યમહાલય—મદીરામાં મદમસ્ત બનેલા સુરપાળનું પોતાનાં સાથીયો સાથે દેખાવું. નાચ ગાન બાદ દીવાન દેવદત્તની સ્ત્રી નીરમળાને જ્વેલમાંથી બોલાવી પોતાના પક્ષમાં લેવા પ્રયત્ન, નિમકલલાલ નિરમળાની અડગ ટેક, સુરપાળની પ્રચંડ ક્રોધાગ્નીમાં નીમકલલાલ નિરમળાના પ્રાણની આહુતી, વક્ષાદાર દીવાન દેવદત્તનો વંશવૃદ્ધીનો એકજ વેલો રમેશ તેને સમજાવવા સુરપાળનો યત્ન, ઉછરતા સિંહના બાળક રમેશના લોહીનું ઉછળવું, રમેશનો નાશ કરવા સુરપાળનું લપકવું, અચાનક વીર પ્રતાપનું પોતાના સાથીયો સાથે આવી રમેશને બચાવી લઈ જવો, આગળ ધસતા અધમ સુરપાળને અટકાવવો.

(ટેબલો)

અંક ૧ લો સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—(સ્થળ) હીમગીરીમાં વીર પ્રતાપનું
ગુપ્તસ્થાન—રમેશનું પોતાનાં માતા પીતાના મૃત્યુથી દુઃખી હૃદયે
પ્રતાપનાં ગુપ્તસ્થાનમાં દેખાવું, પ્રમીલાનું આવવું, બાળકોની પ્રેમ
વિનોદ વાતો, રમેશપર પ્રમીલાનું પ્રેમભરી દ્રષ્ટીયે નીરખવું, બન્નેના
હૃદયનું પલ્લટાવું, બન્નેનો અરસ પરસ નિરદોશ પ્રેમ.

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ) હીમગીરી પહાડ—નિરાધાર
હંસાનું દુઃખીસ્થિતિમાં ભટકતા દેખાવું, પાપી સુરપાળે હંસાને
પકડવા મોકલેલ ગંભીરસિંહનું સીપાઇયો સાથે આવવું, હંસાને
બળાતકારે સત્યપુરી લઈ જવા ગંભીરનો યત્ન, વીર પ્રતાપે આવી
નીરખળ નીરાધાર હંસાને પાપીના હાથથી છોડાવવી, ગંભીરસિંહનું
નાસી જવું.

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ) અવધપુરીનો રાજ્યમહાલય—
ભીમા કુંભારનું રાજ્યવૈભવ મહાલતા તથા અમલદારો સાથે નાચ
ગાન સાંભળતા દેખાવું, બાદ પોતાની જુની પટલાણીને બોલાવી
ભરમાવવી, ભીમો મરી ગયો છે જેથી પોતાની સાથે પરણવા
લલચાવવી, પોતાનો પરણેલો ધણી મરી ગયો જાણી રંભાના
હૃદયનું પીગળવું, બન્નેનો પ્રેમ, દીવાન મારફત બન્નેના લગ્નની
ધામધુમ, પોતે ભીમો છે એ વાત રંભાથી ગુપ્ત રાખી મહારાજ તરીકે
ભીમાનું મહાલવું.

પ્રવેશ ૪ થો (સ્થળ) સત્યપુરીનું રાજ્યલુવન—સુર-
પાળના શયતાન સાથીયોનું હંસાને મારી નાખવા તથા રમેશને
આશ્રય આપનાર પ્રતાપને પુરી સમયે પહોંચાડવા અમીમાનમાં
અંધ અનેલા સુરપાળને ભંભેરતાં દેખાતું, ગંભીરનું આવવું, હીમ-
ગીરીમાં પોતાપર પડેલી આફત નીવેદન કરતાં સુરપાળનું ઉશ્કેરાવું
બહોળા લશ્કર સાથે પ્રતાપને હતઃપ્રાય કરવા, પ્રચાલુની તૈયારીયો,
આ પ્રાણુધાતુક યુદ્ધમાં પોતાના પતીના પ્રાણને વીર પ્રતાપના હાથથી
ખચાવવા, ભોળી સતી, સ્ત્રી ઉશ્કારો પ્રયત્ન, મૃત્યુને શોધવા મુખ
સુરપાળનું જવું, ઉશ્કારું પતી પાછળ જવું.

પ્રવેશ ૫ મો--(સ્થળ) અવધપુરીમાં મહારાજા
હીમસીંહનો ખાનગી આવાસ—હીમાનું આ રાજ્યનો ખરો
હકદાર આવતાં પોતાને ગાદીપરથી ઉઠાડી કાઢી મુકશે તો શું કરવું
એ ખાખતના વીચારો કરતાં પ્રવેશવું, કદાચ રાજ્ય જાયતો મીલકત
હાથમાં રહે એવા વીચારથી દીવાનને બોલાવી પોતાની સત્યપુરી
નગરીમાં રંભાના નામથી અંગત્રો અંધાવી માલમીલકત જમે કરવાની
હીમાની યોજના, દીવાનનું બંદોબસ્ત કરવા જવું, રંભાનું પ્રવેશવું,
કલેશનો આરંભ અને પછી સમાપ્તી, અન્નેએ છેવટ આનંદમાં મહાલવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો--(સ્થળ) હીમગીરીમાં પ્રતાપનો ગુપ્ત
આવાસ—અસહ્ય દુષ્પમાંથી ઉગારનાર પ્રભુનાં ગુણુગાન ગાતા
હંસાનું પ્રવેશવું, પ્રતાપપર પ્રેમભર્યું હૃદય, પ્રતાપનું આવવું, અરસ-
પરસ પ્રેમભરી દ્રષ્ટી, હંસાની પ્રતીક્ષાનો પ્રકાશ, તે પુર્ણ કરવા
પ્રતાપની પ્રતીક્ષા, હંસાના હૃદયની શાંતી, અન્નેનું મીલન થતાં
પ્રમીલાનું પ્રવેશવું, ત્રણેની હાસ્યવીનોદ વાતો, સુરસેનનું આવવું,

સુરપાળના સંત્રામ સમાચાર, પ્રતાપનું સતેજ થવું, હંસાનું ગભ-
રાવું, વીણુત યંત્રથી વીજ્યતા પ્રાપ્ત કરવાની યોજનાનો પ્રકાશ,
વીણુત કળાયે હીમગીરી પહોડનું પાણી થઇ જવું, સુરપાળના
લશ્કરનું તણાતા દેખાવું, સુરપાળનું કુખતા દેખાવું, ઉશ્ચાનું પાણીમાં
ઝંપલાવવું, સ્ત્રી ઉશ્ચાને તણાતી જોઈ પ્રતાપે તેને અચાવવી, હંસાને
હાથે સુરપાળનો વધ થતાં ઉશ્ચાએ પતીને ઉગારવો.

(ટેબલો)

અંક ૨ નો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧લો—(સ્થળ) હીમગીરીમાં પ્રતાપનું ગુપ્ત સ્થાન—
પ્રતાપનું પોતાનાં વફાદાર સરદારો સાથે સુરપાળનાં દુષ્ટ સ્વભાવ વીશે વાતચીત કરતાં દેખાવું સુરસેનનું આવી અવધપુરીનાં જાહેર નામા વીશે વાતચીત પ્રતાપનાં ગળામાંનું માદળીયું ખોલી વાંચતાં પ્રતાપ અવધપુરીનો પાટવી પુત્ર છે તેની સર્વને જાણ થતી પોતાના પીતાનું રાજ્ય હસ્તગત કરવા જવાની પ્રતાપની ઇચ્છા સત્યપુરીમાં સુરપાળ ઉશ્ચાદેવી પર અત્યાચાર વરતાવે છે તેની જાણ થતાં ઉશાને બચાવવા, અને સુરપાળને સ્વધામ પહોંચાડવા પ્રતાપનું પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૨જો—(સ્થળ) સત્યપુરીનો રાજ્યમહાલય—
સુરપાળનું પોતાની સ્ત્રી ઉશા પર અત્યાચાર વરતાવતા દેખાવું, ઉશાનો પતીને સદ્બોધ પ્રતાપનું લીધેલ પ્રતીકા પુર્ણ કરવા અને અને હંસાને એના પીતાનું રાજ પાછું અપાવવા ચડી આવવું. સુરપાળનું ગભરાવું. હંસાને, એના પીતાનું રાજ્ય પાછું આપવા જીદમસીંહનું સમજાવવું. ધમંડી સુરપાળના હાથે જીદમસીંહનું ખુન, ઉમ્ર કોપાગ્નીમાં બળતા સુરપાળને હાથે પોતોની સ્ત્રી ઉશાનો ધાત. વીર પ્રતાપને હાથે સુરપાળ તથા તેની અધોર લાલસાનો અંત. નીમકહલાલ ઉશાને ઉગારવાનો પ્રયત્ન નીષ્ફળતા જતાં વીરપ્રતાપનો પશ્ચાતાપ.

(૨બલો)

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ) અવધપુરીનો રાજ્ય મહાલય—
બીમાનું રાજ્ય રહેશે કે જશે એ વીચાર કરતાં દેખાવું દીવાન કીર્તીસીંહે આવી અવધપુરીનો ખરો હકદાર મળી આવ્યો એ સમાચાર આપવા

ભીમાનું ગભરાવું. પ્રતાપનું આવવું. પોતાનું રાજ્ય સ્વાધીનતામાં લેવું, રાજ્ય જવાથી ભીમાનો પશ્ચાત્તાપ, રંભાનું આવવું, ભીમાના પોગળનો પ્રકાશ, અસલ ભીમો છે એ જાણ થતાં અને પાછા ગરીબીસ્થિતિમાં આવતાં રંભાનો વીલાપ, પ્રતાપની ઔદાર્યતા, વર્ષોસન સાથે સત્યપુરીની માલમીલકત, ભીમાને સમર્પણ ભીમાનું તથા રંભાનું ખુશી થવું, ખરે ગાદીવારસ મળતાં સર્વનો આનંદ.

પ્રવેશ ૪ થો. (સ્થળ) સત્યપુરીનો રણુવાસ—હંસાનું સત્યપુરીમાં પોતાના પીતાના રાજ્યમાં સખીયો સાથે આનંદ કરતાં દેખાવું. પ્રમીલાનું આવવું, સારસની જીદાઈનું નિરક્ષણ, પ્રતાપનું આવવું, બન્નેનો હાસ્ય મીશ્રીત શ્રંગાર. સુર્યચંદ્રની સાક્ષીયે હંસા તથા પ્રતાપનો બાળ પ્રમીલાનાં હાથથી હસ્તમિલાપ, બન્ને પ્રેમી યુગલનું હૃદયની ઇચ્છાઓ તૃપ્ત થતાં આનંદમાં મગ્ન થવું અને હંસાને રાજ્યાસને સ્થાપવા લબ્ધ દરબાર લણી જવું.

પ્રવેશ ૫ મો. (સ્થળ) સત્યપુરીનો લબ્ધ દરબાર—સત્યપુરીના લબ્ધ દરબારમાં પ્રતાપસીંહ તથા હંસા કુમારીનાં સર્વ સમક્ષ લગ્ન સત્યપુરીના સીંહાસને પ્રતાપનો રાજ્યાભીષેક, રાજ્યની અમોલી સેવા બળવનાર દીવાન, દેવદત્તના પુત્ર રમેશનો પ્રમીલા સાથે હરતમીલાપ, પ્રતાપી પ્રતાપના હાથે સત્યપુરી તથા અવધપુરી રાજ્યનો યુજોર્જીદાર, બન્ને રાજ્ય પર પ્રતાપની પવીત્ર પતાકા ફરકતી જોઇ સર્વના આનંદ સાથે નાટકનું સમાપ્ત થવું.

અંક ૩ નો સમાપ્ત.

ૐ

શાન્તિ ? શાન્તિ ? શાન્તિ ?
વરદોલવ.

ૐ

શ્રી તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

અધોર-લાલસા નાટકનાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

મંગળ સ્તવન.

આળાઓ—

૧

બ્રહ્મ ૩૫ ઐકાર નિરંજન નિરાકાર વંદન દાતા,
સર્વમાં તું છે સમાન વેદ નીદાન જગ વંદન...
તુજ નામ સુખતું ધામ અગમ નિગમ ઐકાર
જળ સ્થળમાં રમી રહ્યો તું
તુજ નામ જપે સુરગણ મુનિવર નરનાર.
વંદન કરીયે ઉરથી કષ્ટ હરો વિલુ
વિનતી ઉર ધરજો સ્મરણ કરીયે સહુ
સ્વદેશની ધર તું વિલુ લાજ.....

રંભા...લીમો—

૨

પરણી પછતાઘ બળ્યું સાસરું
 ઘડી ઘડીમાં કજ્યા કુડા થાયરે
 પીટયો પરણ્યો મળ્યો ગમાર આ
 શું સમજે નાણુક નારીનાં જોખન જોર ઉભારને,
 મેતો માન્યું તું સુખ મહાલશું
 હું સરીખી કેમળ નારને કામતણો શીર ભારે.
 જીવતર માંડે આ એજે જાય છે.
 વૈભવ વિલાસો માણવા માંડે અધીરું મનડું થાયરે.

રંભા...લીમો—

૩

આ ગાલ જોઈ હરખ્યા ક્યાંથી અડપલું શીખ્યા,
 છો આવ્યા તમે ભુખ્યા ન છોડો લગ્નઓ સાલ્યા
 તારી પતલી કમર માંડે મનડું હરે
 નાર પાણી ભરે, વાંઢા જુરી મરે
 બહાલા મુખડા પર નાર આ મોહી મરે
 સદા પ્રેમ રંગમાં રમાડશો.....

સખીયો...ઉશા—

૪

મનહરણી આજે મધુરી મોહન મન હરવા આવે.
 જોતાં આ રંભા રમણી રજની શરમાયે
 ગજ ગામીની ગરવી ચાલે...

જયોતિ ખીલી પ્રીય ચંદ્રની...

વસંતે ખીલ્યાં નવ પદ્મવો પ્રિય કોકીલા હરખાય છે
વિરહી જનોનાં હૃદયમાં વ્યાધી અતીશય થાય છે.

સખીયો...ઉપા—

૫

જુલતી વામાં વાલમજનાં સંગ
ધન્ય ધન્ય એ ઋતુ રાજવી વસંતનેરે
જુલતી જુલાવતિ કંથ કોડીલાની સંગ.
ધર્મતણા સુ પંથને વિચરે જે નરનાર
સ્વર્ગ સમાં સુખ ભોગરે ઉજવળ કરે અવતાર.
શાણી એવા મધુર ગુણો ગાઠએરે,
પતિને પીયુષ ખાલી પાછએરે
રહી ખીલી વસંત વહાલમ સંગ અતી ઉમંગથી મહાલીએરે.

ઉશા—

૬

તારી કૃતિ વિલુ ન્યારી સૃષ્ટિમાં,
ગર્વ ગંજન નામ છે તારું...
ન્યાં ગાજતા ડંકા હતા બળા કંસ દુર્યોધન થયા,
કર્કુ જીવીત ભર દુશ કર્મ અંતે માટીમાં માટી થયા.

હંસા—

૭

દીન બંધુ તું મમ દુઃખ નિવાર
દુષ્ટ આ દીન દાસીને ઉગાર
શ્રદ્ધીમાં છે તુજ આધાર

કષ્ટ આપે પાપી અપાર
સહાય કરો સંકટ હરો બાંધને ગૃહો
હું છું નિરાધાર.

હંસા—

૮

પામર મન વિચાર ક્ષાત્રના ધર્મને હૃદયે ધાર
નાથ નિરંજન પાળક જગનો.
જળ સ્થળ નલ પુખ્ત્ય શ્રદ્ધીનો સાચો તારણ હાર,
વિશ્વ તણી સહુ માયા તજ દે
સ્વામી માટે તું પ્રાણ અર્પી દે
પ્રાણ જય પણ અમર નામનાં વીશ્વ વીશે રહી જય
ખરો એ અમુલ્ય ધન ભંડાર...

અમલદારો લીમો રંભા— ૯

ઉછળે આનંદ હૃદયે આજ થાતાં આપ અમ શીરના તાજ
રાખીને રાજ તાજની લાજ દીપાવો રાજતણું સહુ કાજ
ધરીને આપ શીરે શુભ તાજ પધારો રાજભુવન મહારાજ
ભટકાણી ભુંડણ ભોગ લાગ્યા મનની ભડકનો નહી પાર
પાણી કરીને પળમાં રંભા માણીશ મોજ અપાર
ઉછાળું રૂપીયા હોંશે ખનનન ખન
સુતી સેજમાં છોડી રંભાને ક્યાં નાસી ગયો એ ગમાર
ખોડ ભુલાવું હું હાથ ચઢે તો રખડાવી કેમળ નાર
હૈયામાં ભડકે હોળી અરરરર હાય

સરદારો...પ્રતાપસીંહ— ૧૦

શત્રુને સત્યની સમશેર ધારીને હરો
 રંગ રાગ કરો મધુપાન કરો દીલ શાદ કરો
 સહુ વાહ...વાહ...વાહ...
 મદમાં ફરતા ડરનાં ધરતા ઉજવળ કરતા વિરનું નામ,
 દીનનાં દુઃખને હરવાનું છે ક્ષત્રી વીરનું પહેલું કામ
 ધર્મની ધળ ફરકાવું સૃષ્ટીમાં
 ગર્વ ધારીને હંકારવું દ્રષ્ટીમાં,
 ક્ષત્રીનું સુત્ર એજ
 ઉર આનંદ હૃદયે આજ ધરી
 મધુરો મધુરો એક જામ ભરી
 કરો રંગ રાગ દીલ શાંત કરી
 કરો જન...કુરખાન...ધરી ખ્યાન
 લેશ શત્રુ તણી નવ ભીતી ધરો.....

સરદારો—

૧૧

શસ્ત્ર લઇ સજ્જ થઈ વિદાય થાવ
 પાપીનાં પ્રાણને વિદારીને પહોંચાડીયે સ્વધામ
 મદાંધીનું ગુમાન ઉતારીયે અભીમાન
 દીનને હારીને હીનને હટાવીને.
 શત્રુ વીદારી વિજય થાવ...

વારાંગના—

૧૨

મંથ જલકે મર જવું રે બિરહાસે
 મુખસે ના કહાવત લાજન આવત
 તરપ તરપ રહે જવું રે બિરહાસે
 દીન નાંહી જવત કછુ નાંહી ભાવત
 મન નાંહી માનત.
 ઘુટ ઘુટ કર ઘુલ જવું રે બિરહાસે...

અંક ૧ લો સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

રમેશ—

૧૨

અજબ કૃતિ છે તારી વિભુનાં કળાયે કાઠથી
દુષ્ટથી છોડાવી મુજને લીધો તે ઉગારી
ગુણો નીત ગાવું હુંતો મને ના વિસારી દેજો

પ્રમીલી...રમેશ—

૧૩

ચાલો પ્રેમની સહુ વાતો સંભળાવશું
પ્રેમ પોથીનાં પાડો બજાવશું
બહાલ બર્ષો શબ્દો સદા સ્નેહે ઉચ્ચારશું
મીઠી મીઠી વાતો કરી મનને રિઝાવશું
પ્રેમ સિંધુને સુ પ્રેમે જલકાવશું
શુદ્ધ પ્રેમથી આ પ્રેમને નિભાવશું
પ્રેમતણાં જાદુ પરસપર ચલાવશું
અમૃતમય વાંછીથી ઉરને ખીલાવશું
સુર પ્રેમીને સ્નેહે સમજાવશું
રૂડા જીવનનો સ્વાદો લેવરાવશું

હંસા—

૧૪

પ્રભુ મમ કષ્ટ કાપી દે ચઢી જહારે તુ અબજાની
 દીધો વનવાસ પ્રારબ્ધે બની કૃશ કાય બાળાની
 હૃદયમાં જળહળે જવાળા સ્નેહી થઇ ગયા શત્રુ
 બની છે કાષ્ટ સમ આ દેહ રવડી રાજ્ય બાળાની
 ક્ષત્રીયો થઈ ગયા નીર્દય નહી છે ક્ષાત્રવટ દીક્ષમાં
 વિભુ તું બાંહને ગૃહી લે સુણી ફરીયાદ અબજાની

વારાંગના—

૧૫

મેરે અચ્છે પીયાં ન જલાવો જીયા,
 માનો બતીયાં લાગો છતીયાં
 દેખોજી અબ છોર ઢીટાઈ...
 મોઢે સતાને આયે બાતેં બનાને આયે.
 જીયા જલાને આયે
 છુરી કયું મેરે દીલપે ચલાઈ
 નાહક પ્યારે તુને સતાઈ
 પ્રીત કર અબ મય પછતાઈ
 બાતોંમેં આયે ફસાયે લુટાયે
 હટો જાઓ કન્હાઈ...

રંલા...લીમો—

૧૬

પામી પ્રીતે હું મોહન આ મનહર મહારાજ
 નીત માઈ મનડું રીઝાવજો

અમે જાણીતા ધારી જેવા મીઠા બરથાર
 હમકાનેા ઠાઠ જોઈ પાણી થઈ જઈ છું
 ખોલતાં લજઓ જરા તમથી શરમાઉ છું
 ઢાળા દીધો તેં મને ઘેસો કીધો.

સુરપાળ—

૧૭

પ્રગટે આગ આ ઉરમાં હંફાવું શત્રું કાણુમાં
 અસી ધરીને વિદાઈ અરીદળ
 કરું હું પાપમાલ...પ્રજળે ઝાળ
 ઝટકી પટકી એ રીપું હંફાવું
 મમ શક્તીનું ભાન કરાવું
 શત્રુની જડને નીમુંળ બનાવું
 બનીને હું વિકાળ કાળનો હું કાળ.

રંભા—

૧૮

હારે રૂડી રાણી બનીને હું મ્હાલતી
 સોળે શણાગારથી સહુ નારને શરમાવતી
 વૈભવ વિલાસ જોઈ મનમાં મલકાતી
 પતલી કમર મારી નાણુક લચકાતી
 આંખના ઈશારે મહારાજને લોભાવતી.
 રાજનાં સહુ ચાકરો ધમકાવતી.

રંભા...ભીમી—

૧૯

રંગમાં ઉછરંગમાં ઉમંગમાં

રંભાને રિઝાવ રિઝાવ

રસ પાવો,

તનમન વારે આ નાર પ્રેમથી ભેટો પ્રાણાધાર

હૈયા તણાં મમ હાર.

મસ્ત બનીને મદની પ્યાલી પ્રીતે મુજને

પાવોજી...પાવોજી

પેટ ભરીને રાણી તણો હ્યો મન માન્યો તમે

હ્હાવોજી...હ્હાવોજી,

હંસા—

૨૦

વંદુ હું મોરારી ગીરવરધારી

ધરી તેં બાંધ રાખી દીનની તેં લાજ

આજ કષ્ટથી ઉગારી...

શા શા ગુણ તુજ મુખે ગવાય ના.

અજબ કૃતી તુજ કોથી કળાયે ના.

પ્રમીલા...હંસા—

૨૧

સખી પ્રેમ શાસ્ત્ર પ્રેમીને સીખાવજોરે એકાંતમાં

મદન યુદ્ધ કળા પ્રેમથી પદાવજોરે એકાંતમાં

બકૃતી શર મંત્ર સખી પહેલો શીખાવશું
 ઉરસ્થળના યુદ્ધનાં દાવ સહુ ખતાવશું
 અનંગનાં વિલાસનું એ જ્ઞાન ગુપ્ત આપજો
 હૃદય દુર્ગ જીતશું એ ચીંતા નવ ધારજો
 શુદ્ધ સ્નેહથી રમેશને રમાડજો એકાંતમાં

અંક ૨ નો સમાપ્ત.

અંક ૩ નો.

પ્રતાપ—

૨૨

લેશ ભીતીનાં રહે ધારી
દુષ્ટ કર્મથી છુદ્ધી વીસારી
અવીચારી, દુરાચારી, બ્યભીચારી
હવે છોકુંનાં હું તને
ઉશાને ધાડે ઉગારવા પાપીને હણી
અસી ધારી એને મારી
પછી સ્થાપું હંસાને હું રાજ્યાસને

અમલદારો. પ્રતાપ,

રંભા, લીમો— ૨૩

અમર રહો અમદીન મણીરાજ
હિજવીયે સહુ શુભદીન આજ
અકળીત માયા અવની પતીની કોઈનાં પામે પાર
ભાઅગતીની લીલા નીરખી ગાર્ધ એ તુજગુણ
વીણુવર આજ
ભુખ ભાંગી ભવતણી ગમ કર્મતણી કઠણાઈ
રાખે રઘુપતી રાજવી અમ અવીચળ અવની પર
મહારાજ

સખીઓ...હંસા—

૨૪

વરશે વરશે સખીરી મનનો તુ પ્રીયતમ
ધેલી બનીતું આજે જ્ઞાને રે બાધ

યૌવન ઉછળતું નયન આ ઢળતું
મધ્ધેલી લુલી કોના બાને રે આઈ
ખાળા ખીચારી ભરમાવો શું વિચારી
લજ્જત કરોના સહીયર મારી
વનિતા વિરહે વ્યાકુળ રહે
વીહવળતા અતી ભારી રે આઈ.

હંસા...પ્રતાપ.

૨૫

પુણું પ્રીયત્તમ પાતળીયા પ્રેમે
નીત પાય પાય પાય.

પામી હું મનનો મોહન
રનેહે અરપું આ તન મન

પ્રીતે પધરાવું પાતળીયા

અમૃતવાણી શી મધુરી મનહરને લલચાવો
વાહલાજી આવો પ્રેમે પ્રાણ.

અંક ૩ નો સમાપ્ત.

ૐ

શાન્તિ ?

શાન્તિ ??

શાન્તિ ???

જાહેર પત્ર.

નીચે લખેલા નાટકનાં ઓપેરા જે સાહેબોને જોઈએ તેમજ શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપનીના મેનેજરને મું. બાલાસિનોર કાગળ લખવાથી તેમને મોકલી આપવામાં આવશે.

૧. નવલકાન્તા નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૨. સ્નેહિ શત્રુ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૩. ચંદ્રવિલાસ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૪. અલકકુમારી નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૫. ભેદભુલવણી નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૬. સરદારવિજય નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૭. ભુક્ષી મુંજ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૮. સતી જસમાં નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૯. દેવી પુત્ર નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૧૦. નર કેશરી રોહોડ જયમલ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૧૧. કૈલાસકુમારી નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૧૨. ફરેખી જલ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૧૩. ઝેરી નાગણુ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૧૪. અધોર લાલસા નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦

મુચ્ચના:—જે સાહેબોએ ઓપેરા મંગાવવા હોય તેમજે ઓપેરાની કીમત તથા ટપાલ ખર્ચ આગળથી મોકલી આપવું.

લી. મેનેજર,

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની.

મું. બાલાસિનોર (ગુજરાત)

